

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 27

Fylke: *Fordalands*

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: *Kvæven*Emne: *Fisk i kochhaedet*Bygdelag: *Eidsvoldene*Oppskr. av: *Jøl S. Ørvik*Gard: *Ørvik*(adresse): *Eidsvoldene*

G.nr. 90 Br.nr. 1

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. =

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

- og eldre ferk kom no og burtfarme.

SVAR

Eg gjer fyret morsam på at eg er på ei gjellbygd, og her er mange spørsmål i unnt, som ikkje høres før mi bygd. Nesse spørsmåli gjer eg heit brannane.

1. Ferk som kjøtessa for onnor matvara er ikke u
3. Næstekene bøndene kjøpte mest vas Torsk. Mellomtida var kjøpt som buntfisch. Men eg høgsa dei gamle fortalte at nå dei va til "leydn", ellers "ut på laude", som dei sa, og skruede heimatt kjøpte dei feost fisk og feost sild med seg nå, so høvdte. Fikkem saka dei helet, og åt han "os laken"; kont xjølsagt. Var det bladsild, brisling ellers "Kristiansild" dei fekk fel i, so salta dei henne. Bladsildi koka dei og åt opp so snart råd vas, dei rekna so, at ho heldt seg ikkje so lenge. Brisling og "Kristiansild" låg i salt til ho vas spiki, og var eti som spesialsild. Trepte dei til å kjøpa stor sild - eg vil det treffe so vort siedi "sløydl", salta og røykt.
4. Sidan dalein fekk kjønnaq, og ives no etter bilen kom, hev fikket bruket auka. Fikkem som vart vort kjøpt er Torsk, både saltet og feost, feist mest feost, Brosma, mest saka. Noko Tale

og hakerel vart og kjapt. Þis høgmelegum kors
haerde vel hirrfisk, av Torsk, so av fiskebruket.
Hirrfiskbruket hev minna, medan mysprengh,
mysalda, Torsk og Brosma hev auka mykje.
Sein vart mytta fersk, ubr. laega til fiskekake
og seilbiff.

7. Þor vart ðe mykje meir fisk no, enn fós, avdi
fiskur er sunnmykji lettore og jár i.
8. Mange likar vel betre fersk fisk, enn konservert.
Vårekua og hirrfiskur som konservert. Hva
gjeld det høgkostmet - til jal og pæche, so må
det vere hirrfisk - lutfisk - inn del skal
vere høgkost og fest.
11. Hug ferskværslufiskur som bruktast her, er van-
leg auru. Han vart fiska inn sunnmoren, heldt
ein regndag. Vågas gjima falk frá sláðum.
Vár loekjus og elo vekra, sokkjus fiskur át
bekkjorne ds. dei kenna til i stórelvi, og da
heit fiskur. Næne fiskur vart koka og eten
med han er frosk, og dei ít han til alle val.
Frá horniari hinsa eg at sunne gamle men-
ner, hadde lauga lína, med uppstíll
100 onglar på. Vi egnude makk på ong-
lau, la lína i bugr. i litt fjölatrogn,
hadde mæd på kvar línebúgt, so ikkje
onglau skulde haugja seg ihop, og nái
all vor ferdigt, hadde dei til pá eldri og
sette lína eyar ei vito, ubr. vind, bek-
kjus, ds. dei kenna til i elvi. Váfiskur dei
ofta sunnmykji fisk, at dei sæcta fiskur. Fiskur
koka dei, dei át henni uekji spikur.

Tar minniut - jar fjord i 1852. d 1941 - al
falk hadde nos og drog i elvi. Vi saeta
fisk i þunnekjilar, ði hende dei at dei rópte
stórkur fiskane. Spikefisk át dei uekji, del

tom iukje var røgjt, var kukt. Til rettmat var ikkje den fikken spora, dei åt han opp ius sunnoren og haustræ.

13-16. Konservering av fisk var ikkje brukt så langt eg veit. Turka sild eldr turka fisk var tildeles ikkje brukt. Sild var vist einaste fikken som var eten i Spike.

17. Ein et med koks fisk. For ein kjøps stor, ^{og} fersk sei, kan dei skikja, laga seibiff, men natt vanlegt er det nok ikkje. Fiskekoka ein heilt i salt vatu, ferskfikken då. Fiskefikken var salta ettersom han var kukt, natt før ein var han på bordet.

20. Turfikken lutas jach sjølve, det er lile ferdig lutefisk falk kjøps. Ferdig lutefisk vert mykje for deyr. For det meste kokkes jach lut aer oska. Då må dei ha oska av lejre-ved. Osha luev dei i ei malungrypa, slo veta gres, og kokkes det natt opp. Tek grypa av, og set det til avkjøling. Når det er kaldt sålar ein den blanke lutti av, oska må ikkje komma i. Et lutti for sterk, som har gjort vil verka, synes ein hennar ut med å mengja kaldt vatu i. Slo so lutti gres den bløggle fikken. No må hūmorri passa fikken so han vert høvelag lita. Et lutti for sterk kan fikken vatna ut, so han vert høvelag. Ei hūmor som var god lutefisk på bordet, fikk litt godt ord.

22. Fiskesupa er ein myare rett. Sovt mykje brukt er det nok ikkje.

23. Det er, av og til, laga fikkesupa av fersk aivce. Fikken vert reina godt, kukt i vaku, og supa vert kukt av sodel, med litt mjølk og hauitemjol.

24. Sildi varf for del aller mecke eti i spike, og
gjennom att mål sin dagur, i vyrka. Sild
var brøtsil, men dei hadde pateler og skyr,
eller sunn mykje attåt. Kakt og steikt rind
haude ein nòr ein nædde i fersk sild,
ikkje utan.

26 og 27. Fiskepudding er ein myrett. Taek kipps ikke
salte festig laga fiskepudding. Det varme
gjed fiskekake og fiskeballas.

Fiskeleivs, er salangsøy uett med ikkje brukt
her. "Kam", Kammenylyje, Kammenøye o. sl.
Kjens er ikkje. Mat av rogn er nok bædes
ikkje ålmunn, men her nok prisst med
steikt aldr. Kakt rogn, men elskta med det.
Kunsta er ein fisk som er og har vore "fæll"
lite brukt. Maedys her vore enno
mindre i bruk. Blåskjel og muslingar
-- mir da.

5758